

عنوان مقاله:

مطالعه فعالیتهای استنوسفری شرق و شمال شرق ایران با توجه به امواج تله سائزیمیک

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس ژئوفیزیک (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

سیده فرگل شکرایی - کارشناس ارشد ژئوفیزیک، مرکز تحقیقات زمین لرزه شناسی دانشگاه فردوسی م

سیدکیوان حسینی - دکترای ژئوفیزیک، استادیار مرکز تحقیقات زمین لرزه شناسی دانشگاه فردوس

ایوب کاویانی - دکترای ژئوفیزیک، استادیار دانشگاه تحصیلات تکمیلی زنجان.

بهنام رحیمی - دکترای زمین شناسی ساختمانی، استادیار دانشگاه فردوسی مشهد.

خلاصه مقاله:

در این تحقیق جدایش امواج برشی در زیر ناحیه شمال شرقی ایران مربوط به فازهای SKS و 43 SKKS، زلزله شاخص که در فواصل بین 90-145 درجه ای 7 ایستگاه باند پهن مرکز زمین لرزه شناسی دانشگاه فردوسی مشهد ثبت شده اند را مورد بررسی قرار داده ایم. جهت گیری محور حرکت سریع امواج برشی و نیز تاخیر زمان رسید بین مولفه های سریع و کند حرکت، پارامترهایی هستند که به وسیله آنها آنیزوتروپی لرزه ای بخش بالایی جبه واقع در قاعده لیتوسفر را می توان بررسی نمود. تاخیر زمانی در ایستگاه های مختلف با متوسط s_1 ، بین $s_0.5$ تا $s_{1.5}$ متغیر می باشد. بیشترین مقدار تاخیر زمانی مربوط به ایستگاه قوچان با $s_{1.5}$ می باشد. جدایش مشاهده شده را می توان به کرنش حاصل از جهت گیری خطی اولیوین های موجود در گوشته فوقانی نسبت داد. مطالعات انجام شده نشان می دهد که جهت محور حرکت سریع موج در اغلب ایستگاهها تقریباً به موازات محور NE-SW است. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد شرق و شمال شرق ایران را می توان با توجه به تفاوت در پارامترهای آنیزوتروپی لرزه ای به سه ناحیه کلی تقسیم نمود. با در نظر گرفتن چرخش 135 درجه ای بخش شرق مرکزی ایران در خلاف جهت عقربه های ساعت، راستای محورهای سریع بدست آمده، انطباق خوبی را با جهت بسته شدن پالئوتتیس در حدود 300 میلیون سال پیش، نشان می دهد. لذا جهت آنیزوتروپی لرزه ای در ناحیه شرق ایران را می توان به عنوان یک آنیزوتروپی باقیمانده (فسیل) در قاعده لیتوسفر معرفی کرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/83450>

